

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

Ἀγαλμάτιον Σαντεκλέο.

Φίλε κ. διευθυντά,

Ἐν τῇ γενικῇ ὀρνιθολογίᾳ τῶν ἡμερῶν τούτων ἐπι-
τρέφατέ μοι νὰ στεῖλω πρὸς ὑμᾶς δύο σχετικὰς ἀρχαίας
παραστάσεις, ἃς ἐπίτηδες ἐφωτογράφησα καὶ ἃς πι-
στεύω διὰ τὰ θελήσετε νὰ δημοσιεύσετε διὰ τε τὴν σύμ-
πτωσιν καὶ τὸ παράδοξον τοῦ πράγματος. Ἡ πρώτη
ὁμοιάζει πρὸς τὴν Φασιανὴν ἐν συνόλῳ διὰ τὸ νεαρὸν
τῆς μορφῆς· ἀλλὰ δὲν εἶνε βεβαίως Φασιανή. Εἶνε ἀρ-
χαῖον ἐκ χαλκοῦ κατασκευάσμα ἐκ παλαιᾶς συλλογῆς τοῦ

Castellani, δημοσιευθὲν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Ἱστορίᾳ τοῦ
Dury (Tome II p. 315) εἰκονίζει δὲ νέαν ἢ νέον φέ-
ροντα ὡς περικεφαλαίαν τὴν κεφαλὴν ἀλέκτορος καὶ
αὐτὸν τοῦτον εἰς ἀλέκτορα μεταμορφωμένον, βαίνοντα
δ' ἐπὶ κρανίου ἀνθρωπίνου. Δὲν σὰς ἐνθυμίζει τὸν
Chantecler;

Ἡ δευτέρα εἰκονίζει δύο ἀνθρώπους, ἡθοποιούς
τούτους βεβαίως, περικετυλιγμένους ἐν ἱματίῳ καὶ φέ-
ροντας προσωπεῖον ἐν στήματι κεφαλῆς ἀλέκτορος, ἀκο-
λουθοῦντας δ' αὐλητήν. Καὶ αὕτη εἰλημμένη ἐξ ἀγ-

γιογραφίας ἀρχαίας παρὰ Gerhard (Trinkschalen
und gefässe Taf. XXX, no 1).

Ἐν σχέσει πρὸς ταῦτα δὲν θὰ ἦτο ἀραξία λόγον καὶ μία
παραπομπὴ εἰς τὸν θανμάσιον «Ἀλεκτρονόνα» τοῦ
Λουκιανοῦ, ἐὰν νομισθῇ ὅτι πρέπει νὰ λησμονηθῇ ὁ
μακαρίτης ὁ Αἰσωπος καὶ τοῦ Ἀριστοφάνους Οἱ Ὀρ-
νίθες καὶ ὅχι Δὶ Ὀρνίθες, ὅπως ἐν πάσαις σχεδὸν
ταῖς ἐφημερίσι κατ' αὐτὰς ἀνεγράφησαν.

Πρόδνμος

Ἰάκ. Χ. Δραγάτσος

*

Τρεῖς διαλέξεις ἐγένοντο περὶ «Σαντεκλέο» ἐν Ἀθή-
ναις. (1) ἐταῖρος τῆς Γαλλικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς κ.
Α. Ronssel ἔκαμε κριτικὴν ἀνάλυσιν τοῦ ἔργου, ὁ κ.
Jean Dargos ἀρξισυντάκτης τοῦ Monde Hellenique
ἀνέλυεν ἐπίσης τὸ ἔργον, ὁ δὲ κ. Φιλαδέλφειος παρέ-
βαλε τὸν «Σαντεκλέο» μετὰ τοὺς «Ὀρνίθας» τοῦ Ἀρι-
στοφάνους, οὓς ἐκρίνε πολὺ ἀνωτέρας.

*

Πολλοῦ λόγον ἄξια εἶνε τὰ τελευταίως ὑπὸ τῆς Ἱ-
στορικῆς καὶ Ἑθνολογικῆς Ἑταιρείας γενόμενα προ-
κλήματα εἰς ἔγγραφα καὶ ἀντικείμενα. Τούτων τὰ σπου-
δαιότατα εἶνε σειρὰ χαλκίνων μεταλλίων, 16 ἐκ. τὴν
διάμετρον, εἰκονιζόντων τὸν Κωλέτιν, τὸν Κανάρην,
τὸν Δέσποιναν Κανάρην, τὸν Βύρωνα, τὸν Ἐυνάρδον,
τὸν Κάνιγγα καὶ τὸν Φαβιέρων. Τὰ καλλιτεχνικώτατα
ταῦτα μέταλλα εἶνε ἔργα τοῦ περιφήμου γλύπτου
Λαυρὶδ δ' Ἀγξέρ. Τριακόσια ἐξήκοντα δύο ἔγγραφα ἀ-
παρτίζοντα τὸ ἀρχεῖον τῆς ἱστορικῆς οἰκογενείας Λόν-
του. Τὰ ἀρχεῖα τοῦ πρώτου τακτικοῦ Στρατοδικαίου
ἀπὸ τοῦ ἔτους 1829. Ἐγγραφα τῆς Ἑνετοκρατίας ἐπὶ
μεμβράνης καὶ ἄλλα πολλὰ ἱστορικὰ ἔγγραφα μεταγενέ-
στερα καὶ τῆς ἐπαναστάσεως, εἰκόνας, χαλκογραφήματα,
ὄπλα καὶ τὰ τοιαῦτα. Πρὸς δὲ καὶ ἡ ἐν Μυκόνῳ μονὴ
Τουρλιανῆς ἔδωκεν τῇ Ἑταιρίᾳ τὸ πολύτιμον αὐτῆς
ἀρχεῖον ἐξ ἔγγράφων καὶ μολυβδοβοῦλλων καὶ χειρογρά-
φων κωδικῶν, ὅπως ἀποτελέσωσι μέρος τοῦ μεγάλου
ἐθνικοῦ ἱστορικοῦ ἀρχεῖου, ὅπερ ἡ Ἑταιρία κατήρτισεν.

Ἡ ἀγαθοεργὸς κοινότης Ὀδηροῦ ἀπέστειλεν ὅπως
κατατεθῇ ἐν τῷ Μουσείῳ ἐπὶ χρονον κιβωτίδιον μετ'
ἐνθυμίων τινῶν τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ Ε', ἐ-
πίσης ὁ πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας κ. Ι. Μπότσης διά-
φορα ἐνθύμια ἐκ τοῦ φρετέρου τοῦ αὐτοῦ Πατριάρχου.

*

Ὁ Γάλλος Ἀκαδημαϊκὸς καὶ ποιητὴς Ζὰν Ρισπὲν
ὁμίλησε εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς «Université des Anna-
les» περὶ τῶν ἀρχαίων Ἑλλ. μαριτίων καὶ Ἀσκλη-
πειῶν. Ἐποίησατο εὐμενστάτην μνείαν σχετικοῦ συγ-
γράμματος τοῦ ἱατροῦ κ. Ἀραβατινοῦ.

*

Συνεχίζων τὰς διαλέξεις τῆς Βυζαντιολογικῆς ἑται-
ρείας ὁ κ. Ι. Δαμβέρρης, ἐπραγματεύθη περὶ ἐνὸς τῶν
δεινότερων ὕβριστῶν τοῦ Βυζαντίου, τοῦ ὁποῦτον πρὶν
ὑπῆρξε θαναταστὴς, τοῦ περιβοήτου Λουῖτπράνδου.

Καὶ ὑπῆρξε καυστικώτατος εἰς τὴν ἀνάλυσιν τοῦ ἔρ-
γου τοῦ ἄλλοτε ἐπισκόπου τῆς Κορμόνας, μαστιγώσας
τὰς χονδροειδεστάτας ἀνακρίβειας του καὶ ἀποδείξας
τὴν πλήρη ὑπ' αὐτοῦ διαστροφὴν ἀναμφισβητήτων ἀ-
ληθειῶν.

*